

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 12 czerwca 2017 r.

Poz. 4397

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.2.29.2017.3 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 8 czerwca 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.)

wskazuję,

że uchwała nr XLV/418/2017 Rady Miejskiej Trzemeszna z dnia 26 kwietnia 2017 r. w sprawie: miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obejmującego teren działki 5/1 we wsi Niewolno gm. Trzemeszno - została wydana z naruszeniem prawa.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałę nr XLV/418/2017 Rada Miejska Trzemeszna podjęła na sesji w dniu 26 kwietnia 2017 r. Jako podstawę prawną uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.) oraz art. 15 i 20 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 ze zm.).

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 4 maja 2017 r.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem powyższej uchwały, stwierdził co następuje:

Zgodnie z art. 14 ust. 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 ze zm.) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego. Stanowi więc akt prawa powszechnie obowiązującego na obszarze nim objętym. Jednak plan miejscowy w konstytucyjnej hierarchii źródeł prawa powszechnie obowiązującego znajduje się za Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, ustawami oraz rozporządzeniami. Oznacza to tym samym konieczność zachowania zgodności ustaleń planu ze wszystkimi wyżej wymienionymi typami aktów prawnych. Z przytoczonej wyżej hierarchicznej budowy systemu prawa ustawowego wynika zatem w sposób jednoznaczny, że norma wyższa jest podstawą obowiązywania normy niższej.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, że w § 5 pkt 7, 8, 16, 17 uchwały zawarto ustalenia dotyczące pojęć zdefiniowanych już w obowiązujących ustawach i rozporządzeniach. Powyższe odnosi się także do § 14 pkt 1 uchwały, w którym dla terenu oznaczonego w planie symbolem „MN”, ustala się w zależności od potrzeb przeprowadzenie badań geotechnicznych warunków posadowienia budynków, co stanowi powtórzenie normy wynikającej m.in. z art. 34 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290 ze zm.). Nadto należy zauważyć, że o zasadności oceny warunków i wykonania badań geologicznych i geotechnicznych gruntu decyduje projektant konstrukcji obiektu budowlanego, a weryfikuje to ostatecznie organ administracji architektoniczno-budowlanej.

Należy stwierdzić, że wprowadzenie do treści uchwały zapisów, które nie wnoszą żadnych nowych treści ponad te, określone już w przepisach wyższych rangą, jest niezasadne i niepotrzebnie komplikuje odczytanie ustaleń planu.

Jednocześnie wskazuję, że w:

- § 5 pkt 8 uchwały zawarto wyjaśnienie maksymalnej intensywności zabudowy, natomiast w uchwale zawarto ustalenia dotyczące maksymalnego i minimalnego wskaźnika intensywności zabudowy,
- § 5 pkt 17 uchwały zawarto wyjaśnienie pojęcia pasa drogowego, które nie zostało użyte nigdzie w uchwale. Ponadto z literalnej treści tego zapisu wynika, iż pod pojęciem „pasa drogowego” należy rozumieć ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych zamiast definicję pasa drogowego zawartą w tej ustawie.

Omówione powyżej uchybienia nie wpływają jednak na kształt regulacji planu oraz nie ograniczają w istotnym zakresie możliwości odczytu jego ustaleń.

Biorąc pod uwagę powyższe naruszenie organ nadzoru nie stwierdził nieważności tej uchwały, a jedynie ograniczył się do wskazania iż uchwałę wydano z naruszeniem prawa.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Zbigniew Hoffmann